

Archiv obce Telice

1909 – 1945

Inventář

Číslo EL NAD: 157
Evidenční číslo pomůcky: 358

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními rady poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Pojmenování vsi Telice, ležící necelých 6 kilometrů jižně od Stříbra, vychází buď z příjmení Tele a znamenalo ves lidí Teletových nebo mohlo být chápáno ve smyslu ves Teliců. K dalším českým názvům vsi se řadily Telice, Teliczy, k německým pak Telitschen, Dölitzen, Döllitschen, Telicze a k latinským Telicz.

První písemná zmínka o vsi Telice pochází z roku 1346, kdy daroval Habart z Prostiboře klášteru v nedalekých Kladrubech část půdy v Telicích. Z předešlého záznamu vyplývá, že ves Telice byla vlastnický spjata s dominiem v Prostiboři. Totéž platilo ještě v roce 1373, kdy je ves Telice a Darmyšl uváděna jako příslušenství hradu Prostiboř, který patřil Rackovi z Prostiboře. Majetková podřízenost Telic k prostibořskému zboží byla patrně trvalá. V průběhu husitských válek vlastnila Prostiboř s příslušenstvím (mimo jiné ves Telice) Markéta ze Šternberka, posléze následovalo v rychlém sledu hned několik majitelů zejména příslušníků rodů pánů z Vrtby a Dobrohostů z Ronšperka. V roce 1537 prodali Dobrohostové z Ronšperka hrad Prostiboř se vsí Telice Kryštofovi Točnickovi z Křimic. Točníci si panství podrželi do roku 1624, kdy jej od nich zakoupil Jan Rudolf Volfingar z Ploskovic a Wolfsbachu s manželkou Zuzanou. V roce 1685 byl statek Prostiboř rozdělen na tři díly, které připadly třem bratrům Volfingarovým. Telickou část panství získal František Rudolf Volfingar a v Telicích vytvořil malý, samostatný statek, který prodal v roce 1714 (kupce nelze zjistit). Přitom si ponechal Prostiboř s příslušenstvím, kterou zdědil po svých bratrech. V

průběhu první poloviny 18. století je jako majitel statku Telice uváděn František Antonín Locher z Lindheimu, od roku 1720 Širtygárové ze Širtyngu. V roce 1755 zakoupila Telice Renata Oppersdorfová, rozená ze Širtynku, která je předala svému synovi Františkovi z Oppersdorfu. V průběhu tohoto období bylo bývalé panství Prostiboř opět sloučeno v jeden celek, tentokrát již nazývaný statek Kopec (podle nově vytvořené lokality téhož jména v bezprostředním sousedství zámku). V roce 1789 se František z Oppersdorfu ocitl ve finanční tísní a v následném exekučním řízení bylo panství rozprodáno. Statky Prostiboř a Telice zakoupili manželé Václav a Marie Horovi z Ocelovic. V roce 1799 prodali statek v Telicích Heinrichovi z Grafenreuthu, který jej v roce 1803 odprodal Janovi Michalovi Wolfovi. Tento majitel nechal v roce 1825 zapsat telické zboží svojí snaše, Markétě Wolfové, manželce Jana Michala Wolfa mladšího. V roce 1829 byly Telice převedeny přímo na Jana Wolfa mladšího, který je o deset později, 1839, svěřil svému právnímu zástupci Edmundovi Schusterovi. Pověřený převedl ves ještě v témže roku na syna Markéty a Jana Wolfových, Jana Michala Wolfa a jeho manželku Annu. Noví majitelé prodali v roce 1842 statek a ves Telice Franzi Wankovi. V roce 1845 získali Telice Jiří a Tereza Wolfovi. V jejich držení dosáhla ves Telice konce patrimoniální správy. Telický statek odkoupili v roce 1854 manželé Václav a Tereza Waltrovi, jejichž potomkům náležel ještě ve 20. století.

K výše uváděnému majetkovému uspořádání je potřeba doplnit další informaci. Po celou dobu svojí existence v patrimoniální správě náležel statek Prostiboř (Kopec) a ves Telice do klatovského kraje, teprve s novou územní reformou platnou od roku 1850 byly tyto vsi zařazeny do kraje plzeňského (Prostiboř a Telice) a tím současně do politického okresu Plzeň.

Územní a správní kompetence obecní samosprávy v Telicích se vztahovaly výlučně na obec Telice.

Do roku 1862 patřily Telice pod Krajský úřad v Plzni a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Plzni. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Telice se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Stříbro (v němž zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl smíšený Okresní úřad Stříbro, jehož součástí byla rovněž obec Telice. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo zřízeno Okresní hejtmanství ve Stříbře. Po připojení okresu Stříbro k německé „Třetí říši“ spravoval obec tzv. Landrát ve Stříbře.

S ohledem na skutečnost, že v archivním souboru AO Telice se dochovalo nepatrné množství materiálu, jehož charakter navíc nedovoluje nahlédnout do běžné činnosti obecní samosprávy, je její rekonstrukce prakticky vyloučená. O obci samotné chybí také jakékoliv informace v regionální literatuře, čímž se zkomplikovala možnost rekonstruovat, byť pouze částečně, přehled obecních starostů.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Johann Sperl	1912	?
Johann Fuchs	1938	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

V protokolu o dohlídce spisovny MNV Telice z 24. dubna 1956, vykonané pověřeným pracovníkem archivní služby pro okres Stříbro, je uvedeno, že spisy z doby německé správy obce byly vyřazeny ještě před termínem řádné skartace (bez uvedené datace a metráže). Ve spisovně MNV Telice zůstaly pouze vybrané písemnosti, určené ke svozu do archivu v pozdějším období. Jednalo se, mimo jiné, o Sachbuch z let 1940 (nyní inv. č. 9) a Úmrtní knihu z let 1925 – 1945 (nyní inv. č. 1). V závěru téhož protokolu je zapsáno, že došlo ke skartaci 100 kilogramů papíru.

V evidenčním listu JAF, zavedeném k 13. lednu 1958, se lze dočíst o tom, že archivní soubor AO Telice obsahoval 4 úřední knihy z let 1909 – 1945. Do poznámky zpracovatel zaznamenal, že z archivního souboru vyjmul pokladní knihu s datací 1945, neboť v jejím vedení pokračovala česká samospráva. Kniha byla zařazena do archivního souboru MNV Telice EL NAD 100. Neznámo, kdy a kým byly později záznamy v EL JAF dodatečně upraveny. Původní záznam o 4 knihách byl přeškrtnut a nově opraven na 3 knihy, navíc došlo k vytvoření dalších 3 kartónů (1+2) s datací 1909 – 1945. S ohledem na skutečnost, že v rubrice „Tematický popis fondu“ zůstaly záznamy z období zavedení EL JAF (hospodaření obce, pozemkový majetek), je pravděpodobné, že tento materiál byl dodatečně oddělen a vložen do vlastních evidenčních jednotek. Tato korekce byla provedena ručně, obyčejnou tužkou.

Vzhledem k absenci přírůstkového seznamu z uvedených let nelze určit, jak, kdy a pod jakým číslem přírůstku se tento materiál v tehdejším okresním archivu ocitl.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Telice pochází z let 1909 – 1945. Jedná se o 4 úřední knihy a 1 kartón o celkové metráži 0,15 bm a k úpravě počtu evidenčních jednotek, neboť knihy, původně uložené v kartónu byly identifikovány a určeny jako samostatné evidenční jednotky.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných archiváliích užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají archiválie II. kategorie.

Fyzický stav materiálu je dobrý.

Při pořádacích pracích v archivním souboru AO Telice z něj nebyly vyřazeny žádné multiplikáty a písemnosti nearchivní povahy.

Mimo archivní soubor se nalézají knihy příjmů a výdajů z roku 1945. Jelikož kniha sloužila v letech 1945 – 1946 pro pořizování těchto záznamů české obecní samosprávy a tyto tvoří převážnou část, byla kniha ponechána v archivním souboru MNV Telice EL NAD 100.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

S přihlédnutím ke skutečnosti, že archiválie dochované v archivním souboru AO Telice představují pouhé torzo, hovořit o konkrétním badatelském využití je bezpředmětné. Zajímavou, avšak značně omezenou část archivního souboru, která si patrně zaslouží největší pozornost, tak představuje Kniha zemřelých inv. č. 1.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v květnu 2009 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 27. října 2009

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

I. Prameny

Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Mies. Mies : Buchdruckerei A. Haßold in Mies, 1912.

Führer und Adressbuch für den Gerichtsbezirk Mies : mit den Städten Mies, Kladrau, Tschernoschin und den Landgemeinden. Bischofteinitz : J. Mitzner & Sohn, [1924].

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland. Haida : Verlagsanstalt Albert & Hanselik, s. d.

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, 1864

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1920

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1933

Seznam míst v království Českém, 1913

Státní oblastní archiv Plzeň : Průvodce po archivních fondech. Svazek 4. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra ČSR, 1976.

Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, 1849

II. Literatura

HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích : od počátků státu po současnost.* Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005.

MARTÍNEK, Zdeněk. Archiv obce : Příspěvek k vymezení a charakteristice archivního fondu, *Archivní časopis : zvláštní příloha.* 1999, roč. 49.

PROFOUS, Antonín – SVOBODA, Jan. *Místní jména v Čechách : jejich vznik, původní význam a změny.* Díl IV. S – Ž, Praha : Nakladatelství Československé akademie věd, 1957.

PROCHÁZKA, Zdeněk – ÚLOVEC, Jiří. *Hrady, zámky a tvrze okresu Tachov 3.* Tachov : Okresní muzeum v Tachově, 1991.

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list Jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evíd.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (Nacionálněsocialistická německá strana dělnická)
ONV	okresní národní výbor
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad 1850 – 1945

Úřední knihy

Knihy všeobecné správy obce

1	Kniha zemřelých	1925 – 1945	K 1
---	-----------------	-------------	-----

Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státních záležitostech

2	Parcelní protokol	1909	K 2
---	-------------------	------	-----

Spisový materiál

Spisy

Správa obecního majetku

3	Zjištění vodních práv k obecnímu rybníku (přiloženy 2 technické zprávy)	1938	N 1
---	--	------	-----

4	Trestní list	1935	N 1
---	--------------	------	-----

Spolupůsobení ve státních záležitostech

5	Zapsání rybníků do vodní knihy	1938	N 1
---	--------------------------------	------	-----

6	Pozemnostní arch pro obec Telice	1936 – 1937	N 1
---	----------------------------------	-------------	-----

7	Obecní přehledy o osevu nebo jiném používání všech pozemků v obvodu obce ležících	1920	N 1
---	--	------	-----

Účetní materiál

Účetní knihy

8	Hlavní kniha	1939 – 1940	K 3
---	--------------	-------------	-----

9	Hlavní kniha	1940 – 1941	K 4
---	--------------	-------------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Telice
Značka archivního souboru:	AO Telice
Časový rozsah:	1909 – 1945
Počet evidenčních jednotek:	5 (4 úřední knihy, 1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	9
Rozsah bm:	0,15 (0,06 úřední knihy, 0,09 kartón)
Stav ke dni:	27. října 2009
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl SOAP/090-0620/2009